10/07/2019

25η Επέτειος Ενθρονίσεως του Μητρ Βεροίας κ. Παντελεήμονος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 10 Ιουλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στο καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο της μεγάλης ευεργέτιδος της Ι. Μ. Παναγίας Δοβρά, μακαριστής Αγγελικής Κορφιωτάκη, μητρός του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Αρχιμανδρίτου Παντελεήμονος Κορφιωτάκη.

Να σημειωθεί ότι σήμερα συμπληρώνονται 25 χρόνια από την ημέρα της Ενθρονίσεως του Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος στην Αποστολική Μητρόπολη της Βεροίας, στις 10 Ιουλίου 1994.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπό σο-φῶν καί συνετῶν καί ἀποκάλυψας αὐτά νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου».

Ἐλάχιστες εἶναι οἱ φορές πού οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές περιγράφουν μία ἀπευθείας ἀποστροφή τοῦ Χρι-στοῦ πρός τόν Θεό-Πατέρα του. Καί μία ἀπό αὐτές εἶναι καί αὐτή πού ἀκούσαμε στό σημερινό εὐ-αγγελικό ἀνάγνωσμα.

Ὁ Χριστός ἀπευθύνεται πρός τόν Πατέρα του καί ἀποκαλύπτει τό σχέδιό του. Ἀποκαλύπτει τό σχέ-διό του νά κάνει κοινωνούς τῶν μυ-στηρίων του, κοινωνούς τῶν ἀπορρήτων τῆς θείας Προνοίας του ὄχι αὐτούς πού θεωροῦν οἱ ἄνθρωποι σοφούς καί συνετούς, ὄχι αὐτούς πού διαθέτουν κοσμική μόρφωση καί παιδεία, ὄχι αὐτούς πού θαυμάζονται καί ἐγκωμιά-ζο-νται ἀπό τόν κόσμο γιά τίς γνώ-σεις καί τίς ἱκανότητές τους, ἀλλά αὐτούς οἱ ὁποῖοι δέν κάνουν ἐντύ-πωση, δέν ἐπιδεικνύουν τά χαρί-σματά τους, δέν καυχῶνται γι᾽ αὐ-τά, δέν ἔχουν μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό τους.

Αὐτό εἶναι τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ πού πραγματώνεται μέσα στήν ἱστο-ρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μέ συγκλονιστική συνέπεια. Ὄχι για-τί ὁ Θεός δέν συμπαθεῖ τούς σο-φούς καί τούς συνετούς τοῦ κό-σμου. Ὄχι γιατί ὁ Θεός ἀντιπαθεῖ ἤ ἀπαγορεύει τή γνώση καί τή μόρφωση καί τήν καλλιέργεια τοῦ νοῦ. Ἀσφαλῶς ὄχι γι᾽αὐτό. Γιατί ὁ Θεός εἶναι αὐτός πού ἔδωσε στούς ἀνθρώπους τή δυνατότητα νά μορ-φώνονται καί νά προοδεύουν στή γνώση. Αὐτός τούς ἔδωσε τή σοφία, γιά νά ἐξελίσσονται καί νά ἐξελίσσουν τή ζωή τους.

Ἀλλά συχνά ἡ ἀνθρώπινη γνώση φυσιοῖ, ὅπως λέγει ὁ πρωτοκορυ-φαῖ-ος ἀπόστολος Παῦλος. Κάνει τόν ἄνθρωπο ὑπερήφανο καί ἐγω-ι-στή. Τοῦ δημιουργεῖ μία ὑπερβο-λική αὐτοπεποίθηση καί τόν ὠθεῖ νά νομίζει ὅτι μπορεῖ νά τά κατα-φέρει ὅλα μόνος του καί, κατά συνέπεια, δέν ἔχει ἀνάγκη οὔτε τόν Θεό οὔτε τό θέλημά του.

Ὅμως ὁ Θεός «ὑπερηφάνοις ἀντι-τάσσεται», καί γι᾽ αὐτό δέν ἐμπι-στεύεται σ᾽ αὐτούς τούς ἀν-θρώ-πους τά ἀπόκρυφα τῆς θείας σοφίας του. Δέν τούς ἐμπιστεύ-ε-ται, γιατί τά μυστήριά του ἔχουν τή δική τους δυναμική, μέ τήν ὁποία ἐνεργοῦν στούς ἀνθρώπους, καί δέν χρειάζονται τήν ἀν-θρώ-πινη σοφία καί γνώση.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Θεός ἐπιλέγει νά ἀπο-καλύψει τά μυστήριά του, ἐπιλέγει νά ἀποκαλύψει τόν ἑαυτό του σέ ἐκείνους τούς ὁποίους μπο-ρεῖ νά μήν τούς ὑπολογίζουν οἱ ἄνθρωποι, γιατί δέν διαφημίζουν τόν ἑαυτό τους, γνωρίζει ὅμως ὅτι εἶναι ἄξιοι νά τούς ἐμπιστευθεῖ καί εἶναι ἱκανοί νά φέρουν εἰς πέρας τήν ἀποστολή πού θά τούς ἀναθέσει.

Αὐτό ἔκανε ἄλλωστε καί ὁ Χρι-στός ἐπιλέγοντας ὡς μαθητές καί ἀποστόλους του ταπεινούς ἁλιεῖς, γιατί αὐτούς ἔκρινε ὡς κατάλ-ληλους γιά νά ἐκπληρώσουν τήν ἀποστολή γιά τήν ὁποία στούς κά-λεσε· γιατί αὐτοί ἦταν ἀρεστοί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ἀποδεκτοί, ὥστε νά τούς τιμήσει μέ τή μεγά-λη αὐτή τιμή καί χάρη, «ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ-προ-σθεν» του.

Καί εἶναι πολλές οἱ φορές στή ζωή τοῦ κόσμου ἀλλά καί στήν προ-σωπική μας ζωή, πού οἱ ἄν-θρω-ποι σχεδιάζουμε τό μέλλον μας, τίς ἐξελίξεις, τήν πορεία μας καί τήν ἔκβαση τῶν πραγμάτων πού μᾶς ἀφοροῦν. Ὅμως τά δικά μας σχέδια εἶναι ἀνθρώπινα σχέ-δια, σχέδια πού κα-ταρτίζονται μέ βά-ση τήν πε-πε-ρα-σμένη μας γνώ-ση, ὅσο σο-φοί καί ἄν εἴμαστε, σχέ-δια πού καταρ-τί-ζο-νται μέ βάση τή δική μας ὑπο-κει-μενική ἄποψη καί βρα-χυ-πρό-θε-σμη ὀπτική, χωρίς νά λαμ-βά-νουμε ὑπόψη μας τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

Γιατί ὁ Θεός ἔχει ἕνα σχέδιο γιά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς. Ἕνα σχέδιο φτιαγμένο μέ πατρική ἀγάπη καί ἐν-διαφέρον γιά κάθε ἄνθρωπο. Ἕνα σχέδιο πού εἶναι καλύτερο ἀπό κάθε σχέδιο πού κάνουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι γιά τόν ἑαυτό.

Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς θά πρέπει νά δε-χόμασθε μέ ἐμπιστοσύνη τό σχέ-διο τοῦ Θεοῦ γιά τή ζωή μας καί νά προ--σπαθοῦμε νά ἀνταποκρινό-μα--σθε σέ αὐτό μέ συνέπεια καί πι-στό-τητα, διότι ἔτσι θά ζοῦμε καί ἐμεῖς τήν εὐδοκία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Ἀλλά καί ἔτσι θά τοῦ ἐκ-φράζουμε καί τήν εὐγνωμοσύνη μας γιά ὅσα μᾶς χάρισε καί μᾶς χα-ρίζει καί γιά ὅσες δωρεές μᾶς ἐμ-πι-στεύθηκε καί μᾶς ἐμπιστεύ-ε-ται.

Καί αὐτή τήν εὐγνωμοσύνη καί τήν εὐχαριστία ἐκφράζω καί ἐγώ σή-μερα πρός τόν Θεό, μέ τή συμ-πλήρωση 25 ἐτῶν ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἐνθρο-νί-σεώς μου στήν Ἱερά Μητρόπολη Βε-ροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, καί γιά αὐτή τή δωρεά πού μοῦ χάρισε ἀλλά καί γιά ὅλες τίς δωρεές πού μέ ἀξίωσε νά ζήσω διακονώντας στήν Ἱερά αὐτή Μη-τρό-πολη, πού εἶναι τόσο εὐλογημένη, καί νά ποιμαίνω τόν εὐ-σεβῆ καί εὐγενῆ λαό της.

Συγχρόνως θά ἤθελα νά ἐκφράσω καί τήν εὐ-γνωμοσύνη καί τίς εὐχαριστίες μου πρός ὅλους τούς ἀγαπητούς συνεργάτες μου, κληρικούς, μοναχούς, μονα-χές καί λαϊκούς γιά τή ἔμπρακτη συμπαράσταση καί βοήθειά τους στό ἔργο μου, στό ἔργο τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας μας, χωρίς τήν ὁποία δέν θά ἦταν δυνατόν νά γίνουν ὅσα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἔγιναν αὐτά τά χρόνια.

Θά ἤθελα νά ἐκφράσω καί τήν εὐγνωμοσύνη μας πρός τήν ἀείμνηστη ἀδελφή μας Ἀγγελική, πού χάρη σ᾽ αὐτήν σήμερα βρισκόμεθα σ᾽αὐτό τό Μοναστήρι, διότι μέ τή δική της βοήθεια, μέ τή δική της οἰκονομική βοήθεια, κτίσθηκε κατ᾽ ἀρχάς αὐτό τό Μοναστήρι, τό ὁποῖο, βέβαια, ἐκείνη τό ἔκανε γιά τόν υἱό της καί κατ᾽

ἐπέκταση καί γιά ὅλους ἐμᾶς. Ἔτσι καί ἐκείνη τήν εὐχαριστῶ, καί ἐκεῖ πού βρίσκεται στόν οὐρανό εὔχομαι νά ἀπολαμβάνει τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ, ὅπως εὔχομαι καί σέ ὅλους τούς συνεργάτες μου καί σέ ὅλους τούς ἀγαπητούς μου ἀδελφούς νά τούς χαρίζει ὁ Θεός πρωτίστως τά πρός σωτηρίαν αἰτήματα ἀλλά καί ὅλη τή χάρη του καί τήν εὐλογία του νά τόν διακονοῦν μέ ὅλη τή διάθεσή τους, μέ ὅλη τήν ἀγάπη τους, μέ ὅλο τό εἶναι τους. Καί σέ ὅλους ἐσᾶς εὔχομαι πλούσια τή χάρη τοῦ δωρεοδότου Κυρίου μας, ἰδιαίτερα στά μικρά μας παιδιά, τά ὁποῖα σήμερα εἶναι ἐδῶ καί φιλοξενοῦνται ἀπό τό Μοναστήρι μας καί ἦρθαν καί λειτουργήσαμε καί συμπροσευχηθήκαμε ὅλοι μαζί.

Ὁ Θεός νά εἶναι μαζί μας καί νά ἀναπαύει τήν ἀείμνηστη Ἀγγελική.